

[Jan Køpke Christensen]

om, at lægernes tilsynspligt indebærer en lægeundersøgelse før og efter akupunkturbehandlingen. Den hidtidige praksis i forbindelse med akupunkturbehandlingerne har været, at lægerne kunne udføre tilsynet pr. telefon.

Det forekommer spørgeren mærkværdigt og asymmetrisk, at tilsynet med patienter under akupunkturbehandling skal foregå ved en læges fysiske tilstedeværelse, mens vagtlægesystemet indebærer, at der i stort omfang finder telefondiagnosticering sted, herunder med betydelig risiko for fejljudicering samt diagnosticering af farlige og risikofyldte sygdomme.

Hvis der inden for disse områder skal være konsistens, finder spørgeren, at den logiske konsekvens må være, at telefondiagnosticeringen i vagtlægesystemet afskaffes, eller at det lægelige tilsyn ved akupunkturbehandling kan accepteres at foregå uden fysisk tilstedeværelse af læge, men f.eks. ved telefonisk kontakt.

Svar (27/4 93):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

I spørgsmålet foretages en sammenligning af Sundhedsstyrelsens retningslinier for lægers benyttelse af medhjælp, herunder lægers supervision ved samarbejde med alternative behandlere, med telefonkonsultation ydet af alment praktiserende læger i vagttiden.

Jeg skal hertil bemærke, at det er min opfattelse, at de omhandlede lægelige funktioner adskiller sig på væsentlige punkter, og en sådan sammenligning er derfor efter min opfattelse ikke relevant.

Sundhedsstyrelsens retningslinier for lægers benyttelse af medhjælp vedrører tilfælde, hvor læger er gået i samarbejde med lægfolk, typisk med henblik på at give alternative behandlere mulighed for at anvende behandlingsmetoder, som almindeligvis kun lovligt kan udføres af læger, f.eks. nåleakupunktur. Retningslinierne præciserer, hvilke krav der stilles til opfyldelse af lægens pligt efter lægelovens § 6, stk. 1, til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed ved benyttelse af medhjælp. Det forhold, at det er en ikke-lægeuddannet person, der behandler patienten på lægens ansvar, kræver efter retningslinierne, at lægen selv undersøger patienten, inden behandling iværksættes.

For så vidt angår lægehjælp, der ydes af alment praktiserende læger, er det almindeligt anerkendt, at denne efter omstændighederne kan ydes telefonisk ved en telefonkonsultation. Telefonkonsultationer ydes i vidt omfang såvel i dagarbejdstiden som i vagttiden og kan bestå i forskellige former for rådgivning af patienten eller iværksættelse af behandling, f.eks. i form af medicinordination og lign. For så vidt angår vagttiden vil der endvidere i en række tilfælde være grundlag for at henvise patienten til behandling hos egen læge i dagtiden. Der er i modsætning til supervision af alternative behandlere tale om tilfælde, hvor lægehjælp ydes af lægen selv på grundlag af telefoniske oplysninger. Lægen handler under ansvar efter lægelovens § 6, stk. 1, hvorefter lægen har pligt til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed ved udøvelsen af sin gerning.

Spm. nr. S 727

Til *sundhedsministeren* (19/4 93) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke initiativer regeringen vil tage på baggrund af, at en akupunktør på Bornholm er blevet dømt for overtrædelse af lægeloven for utilstrækkeligt lægeligt tilsyn i forbindelse med akupunkturbehandling?«

Svar (30/4 93):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Jeg finder ikke, at den nyligt afsagte dom påvirker, at der er behov for yderligere initiativer på området.

Dommen er efter min opfattelse afsagt som en konsekvens af de præciserende retningslinier for lægers benyttelse af medhjælp, som Sundhedsstyrelsen udsendte i januar 1990. Disse retningslinier har netop medvirket til en stramning af tilsynet med akupunktører, som ikke samtidig er læger.

Spm. nr. S 728

Til *sundhedsministeren* (19/4 93) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke bestemmelser der gælder i de øvrige nordiske lande og de øvrige EF-lande med hensyn til lægeligt tilsyn ved akupunkturbehandling?«